

1937, §§ 10–11. Formålet med at lade skattebøgerne være offentligt tilgængelige er at sikre en effektiv og demokratisk ligning. Med de nuværende skatteunddragelser på milliardbeløb kan en sådan foranstaltning kun virke i samfundsøkonomisk gunstig retning. Forslaget kan fremsættes som en tilføjelse til ligningsloven:

»§ 35. Den af ligningsmyndighederne udarbejdede ligningsliste skal sammen med det af kommunalbestyrelsen vedtagne overslag over kommunens indtægter og udgifter for vedkommende regnskabsår – efter forudgående offentlig bekendtgørelse – være fremlagt til eftersyn på et for kommunens beboere bekvemt sted i en måned.

Stk. 2. Enhver, der er ansat til skat ved den kommunale ligning, kan klage ikke blot over sin egen og andres beskatning, men også over, at nogen er forbigået i ligningen. Forinden nogen klage over en andens beskatning eller forbigåelse i ligningen afgøres, skal der gives den, der er genstand for klagen, lejlighed til at udtale sig om den.

Stk. 3. Endvidere kan enhver, som er ansat til skat ved ligningen i kommunen, for amtsrådet påklage hele ligningen med hensyn til de punkter, der hører under sammes afgørelse. Amtsrådet kan da i fornødent fald pålægge kommunen at omgøre ligningen; denne skal i så fald affattes på ny og fremlægges til beboernes eftersyn og påklage inden for 30 dage.«

Til 9.

Forslagene under punkt 6 og 7 kan give anledning til at sikre kostbare genstande i bankbokse for at unddrage sig skat. Denne praksis er antagelig brugt til både sorte pantebreve og andre værdigenstande.

Forslaget sigter mod at give ligningsmyndighederne sikre oplysninger til at finde de mange skattesnydere, som årligt unddrager samfundet milliardbeløb.

Til 10.

Siden 1957 har skiftende regeringer udvidet afskrivningsmulighederne, og særlig augustforligene har brugt denne mulighed som et middel til at give skattelettelser til arbejdsgiverne og til at stimulere anlægsinvesteringerne. Resultatet er skadeligt for beskæftigelsen, idet de alt for gode afskrivningsregler har betydet, at alt for mange arbejdere er erstattet med maskiner og arbejdsbesparende produktionsbygninger.

Det nuværende produktionsapparat udnyttes kun delvis, og derfor er det meningsløst og skadeligt med de store afskrivninger. De foreslåede procenter til begrænsning af afskrivningerne er hentet i betænkningen om nulindtægternes beskatning fra august 1974. Disse procenter er fastlagt ud fra driftsøkonomiske synspunkter for det, der er nødvendigt at afskrive. Det skattemæssige overskud vil naturligvis blive større med begrænsningen i retten til afskrivninger, men det betyder blot, at skatteevneprincippet genoprettes.

Til 11.

Der består meget betydelige fordele ved konvertering af personlig indkomstskat til selskabsskat, og disse fordele er udnyttet gennem tusindvis af nye aktie- og anpartsselskaber. Forslaget sigter direkte mod at styrke de små personligt ejede virksomheder på bekostning af selskabsformen. Forøgelsen af antallet af aktieselskaber fra 16.000 den 1. januar 1968 til godt 31.000 i 1974 havde næsten udelukkende det formål at rokere med aktiver, passiver, indtægter og udgifter, således at der blev opnået en lavere skat eller nulskat.

Det er også naturligt efter byretsdommen over storspekulanten Glistrup at stramme selskabsskatteoven op på en række områder. Sådanne forslag lå allerede i betænkningen om nulindtægternes beskatning fra 1974.

Fra 1975 til 1977 blev 44 større selskaber grundigt kontrolleret af skattevæsenet. Det var første gang i Danmarks historie. Arbejdet gav 46 millioner kr. i ekstra skat eller 1.100 kr. pr. revisionstime. I alt blev indkomsten forhøjet med 155,7 millioner kr. hos de 44 selskaber, heraf 50 millioner kr. alene på Handelsbanken og 12 millioner kr. alene på NKT.

Danmark har ikke bare 44 selskaber, men mange tusinde, og de betaler kun 4 pct. af skatterne. Aktion Store Selskaber må fortsætte.

Selskabsskatten er kun på 37 pct., og det er meget mindre end i andre lande, f. eks. op mod 55 pct. i Sverige. Det betyder også, at aktionærer med en marginalskat på over 37 pct. forsøger at placere fortjenesten i selskabet, især den del af indkomsten, der går til investering og opsparing. Den foreslåede forhøjelse svarer til forslaget i L 29 og L 30 i folketingsåret 1977-78.

Kommunernes andel af selskabsskatten foreslås forhøjet fra 15 til 50 pct. for at skærpe deres interesse i selskabsligningen og for at fordele skatten mere retfærdigt mellem stat og kommune.

Den personlige skat er en samtidighedsskat (kildeskat), medens selskabsskatten opkræves efterføl-